

Hnutí nezúčastněných států

Cesta k založení hnutí:

1. Panča šíla - 1954

O přestávce Ženevské konference o Indočíně a Koreji koncem **dubna 1954** byla podepsána dohoda o obchodních stycích s Tibetem mezi **Indií** (premiér [Džaváharlál Néhrú](#)) a **Čínou** (premiér [Čou En-laj](#)).

Význam této dohody, vedle konkrétních ujednání, spočíval především v tom, že v její **preambuli** byly formulovány zásady vzájemných vztahů mezi těmito dvěma státy, které jsou známy jako **panča šíla**. Jedná se o pět zásad, které byly převzaty ze základních příkazů pro život buddhistů a byly aplikovány jako všeobecné zásady mírového soužití mezi státy s rozdílnými sociálními a politickými systémy:

1. vzájemné respektování územní celistvosti a svrchovanosti
2. neútočení
3. nevměšování se do vnitřních záležitostí
4. rovnoprávnost a vzájemná výhodnost
5. mírové soužití

2. Konference v Bandungu - 1955

Principy **panča šíla** byly dále rozvedeny v deseti zásadách, jimiž se měly řídit vztahy mezi státy, které se účastnily konference v Bandungu v druhé polovině dubna 1955.

Bandungská konference, také *Afro-asijská konference* nebo *Asijsko-africká konference*, byla první mezinárodní konference asijských a afrických zemí, která se uskutečnila v indonéském Bandungu ve dnech 18. až 24. dubna 1955.

Přijetí Deklarace o upevnování světového míru:

1. respektování lidských práv a Charty OSN
2. respektování svrchovanosti a nedotknutelnosti všech zemí
3. uznání rovnosti všech ras a národů
4. zákaz vměšování do vnitřních záležitostí států
5. uznání práva každé země na individuální nebo kolektivní obranu
6. odmítnutí takových forem kolektivní obrany, které by prosazovaly zájmy jedné mocnosti
7. odsouzení hrozby agrese a použití síly proti územní celistvosti a politické nezávislosti kterékoliv země
8. řešení všech mezinárodních sporů mírovými prostředky
9. respektování mezinárodního práva a všech smluvních závazků
10. vytvoření podmínek pro všestrannou hospodářskou spolupráci

Konference v Bandungu zmírnila napětí, zejména mezi ČLR a USA, které jsou na straně Čínské republiky (hrozí atomový konflikt – záminka Tchaj-wan).

1955 – vystoupení proti nekolonialismu

1956 – setkání na Jaltě (Nehrů, Násir, Tito)

1961 – Bělehrad – Hnutí nezúčastněných

3. Hnutí nezúčastněných – 1961- Bělehrad - 25 států

Na 10 principech Bandungské konference se konstituovalo pozdější [Hnutí nezúčastněných států](#).

Státy sdružené v Hnutí nezúčastněných , mezinárodní organizace, která má **120 – 130 států (2020)**, které nejsou zapojeny do žádných mocenských bloků. Hnutí zahrnuje téměř dvě třetiny členských států [OSN](#) s 55% světové populace.

Hnutí bylo reakcí některých zemí ([Jugoslávie](#), [Indie](#), [Egypt](#), [Kuba](#) a mnohé asijské a africké státy) na polarizaci světa během [studené války](#). Představitelé Hnutí nezúčastněných států toto dělení odmítli a rozhodli se pro budování vlastního bloku.

Smysl organizace vyjadřuje [havanská deklarace](#) z roku [1979](#): „zajistit národní nezávislost, územní nedotknutelnost a bezpečnost nezúčastněných zemí v jejich boji proti [imperialismu](#), [kolonialismu](#), [neokolonialismu](#), [apartheidu](#), [rasismu](#) včetně [sionismu](#) a všem formám zahraniční agrese, okupace, dominance, vměšování nebo nadvlády, jakož i proti velmocím a politice bloků.“

Hnutí se rozdělilo do 2 bloků po sovětské invazi do Afganistánu- muslimské státy její kritika, ostatní neutrální postoj.

2006- konference na Kubě-odsouzení izraelské invaze do Libanonu, podpora jaderného programu v Iránu, kritika zahraniční politiky USA.